

IBRAHİM AKYÜZ

Yazan: Musa Ertem

Ibrahim Akyüz. Nami diger "Cüllük"

İnsan hayatında bazı dönüm noktaları ya da kilometre taşları vardır. Özellikle karar anları bu dönüm noktalarını oluşturur. Bir söz vardır, "Kaderiniz kararlarınızda yazılır" der. Bir de insanların hayatında tıpkı bu kilometre taşları gibi belirleyici olan insanlar vardır. Yani örnek aldığımız, kendimize idol seçtiğimiz insanlar. Bunlar çocuklarımızda genellikle anne-babamız ya da bir aile büyüğümüz olur. Ana okuluna gittiğimizde öğretmenler idol olurlar. İlkokula başladığımızda genellikle birçok çocuk kendisine idol olarak öğretmenini seçer. Daha sonra gençlik dönemimizde ünlü biri, bir sanatçı, bir artist, bir şarkıcı, bir sporcu ya da ünlü bir politikacıyı örnek alırız. Kişilik yapımızın oluştuğu yirmili yaşlara kadar genellikle örnek aldığımız bir insan olur.

Benim hayatımda da şimdiye kadar 5-6 tane örnek aldığım insan oldu. Önce babamı, sonra ilkokul öğretmenimi örnek alırdım. Hayatımda beni etkileyen bu 5-6 insandan biri de Ibrahim Akyüz amca olmuştur. Cebirli köyünde vekil imamlık yaptığım bir yıl süresince en fazla kontakta olduğum ailelerden biri Ibrahim amcanın ailesiydi. Ibrahim amcayı yakından tanıma fırsatım oldu. Evleri camiye yakın olmasının da bunda belli bir rolü olmuştur. Ama asıl neden Ibrahim amcanın insanlığıydı.

Misafirperverliği, insanlığı, küçüklerine sevgisi, büyüklerine saygısı, hoşgörüsü, güler yüzü, mizah anlayışı, espiri yeteneği, pozitif yaşam tarzı, kadın haklarına saygısı ve daha birçok yönüyle Ibrahim amca örnek alınması gereken bir insandı. O bu konularda herhangi bir akademik eğitim almamıştı. Ama o bir doğal yetenekti. Bunu ben Cebirli'de yaşadığım bir yıl boyunca defalarca gözlemledim. O herkes hakkında şaka yapardı. Hem yüzlerine hem arkalarından. Ama hickimse hakkında kötü konuşmazdı. Kimseye kin beslemizdi. Herkese sevgiyle bakardı. Onun gönlü güzeldi. Gönlünün güzelliği de gözlerine ve yüzüne yansımıştı.. Ölüm haberini aldığımızda çok ama çok üzüldüm. Allah gani gani rahmet eylesin.

Şimdi ben sizlere Ibrahim amca hakkındaki bir animi hikayesini anlatmayacağım. Ben sizlere Ibrahim amca hakkındaki anılarımı kısa kısa birer paragraf şeklinde anlatmaya çalışacağım.

Ibrahim amca hanımı Mevlüde anaya çok saygılı ve çok sakacı idi. Ev işlerinde ona hep yardım ederdi. Günümüzde bile erkeklerin kadınları hep ezdiği bir dünyada o Cebirli köyünde kadın haklarına riayet ederdi. Ev süpürür, avlu süpürür, caminin cesmesinde caması yıkar, su tasır ve hayvanlar bakardı. Maco köylü erkeklerinin arasında o bu işleri gönüllü olarak yapardı. Kendisiyle alay edenlere "ben karımı seviyorum, size ne" derdi. Bunu duyan Mevlüde ana da istemem ama yine de yan cebime koy babından güler ve "git ordan deli herif" diye ona cilveli bir yanıt verirdi. Aralarındaki saygıya ve sevgiye hayrandım.

Ibrahim amcayla abisi Osman amcanin arasinda da sevgiye ve saygiya dayali örneklik bir kardes iliskisi vardi. Birbirlerine karsi son derece nazik ve saygiliydilar. Bir keresinde Ibrahim amca bana "Hoca efendi, abimle ben simdiye karar bilerek birbirimizi asla kirmadik" demisdi. Evleri de birbirine o kadar yakin olmasina ragmen uzun yillar birbirini hic kirmamislar. Birbirinin cocuklarini kendi cocuklari gibi gözetmisler. Sapka cikarilacak bir hareket. Örnek alinacak bir davranis.

Ibrahim amcada inanilmaz bir mizah anlayisi vardi. Son derece sakaciydi. Onun sakalari kimseyi kirmaz, kimseyi incitmezdi. Cogu ona Cüllük emmi derdi ama o hep gülümserdi.

O asla kin tutmazdi. Bir gün ikinci namazindan sonra camiden cikinca Deli Yasar Ibrahim amcanin arkasindan yaklasmis ve o uzun sopasiyla Ibrahim amcanin sirtina 2-3 defa yapisdirmis. Sanirim bu sakayi Ibrahim amcanin bazi komsulari yaptirmislar Yasara. Ibrahim amca can havliyle geriye döndüğünde Yasari karsisinda görmüs ve "ülen deli gevur ne yapıyorsun sen" demis. Yasar tabanlari yagladigila Kör Nurunun dükkaninin önünü boylamis. Bir hafta sonra Yasar Ibrahim amcanin evine misafir olmus ve "Cüllük acikdim, karina söyle bana bi yemek hazirlasin" demis. Ibrahim amca Yasarin sacini oksayip karnini doyurmus. Yasara olayi sordugunda Yasar hicbirsey hatirlamamis.

Yine bir gün köye bir seyyah gelmisdi. Bu adamda bir dervis tipi vardi. Evliya Celebi gibi Anadoluyu köy köy geziyormus. 65-70 yaslarinda uzun ak sakalli, adana salvarli, arkasinda eliyle cekdigi dört tekerli elarabasina benzer bir arac olan bu ihtiyar hayli enteresan bir görünüme sahipti. Adam camiye geldi. Namaz kildik. Sanirim yaz gününe günesin altinda günlerce yürümekden terledigi icin agir bir kokuya sahipti. Ibrahim amca bu adami evine götürdü yedirdi icirdi, cayini ayranini ikram etti ve o gece evinde kalmasini teklif etti. Adam vaktin daha erken oldugunu söyleyerek, daha bir iki köy daha gezebilecegini belirterek Cebirliden ayrildi. Adam gittikten sonra Ibrahim amca "deli kitligi mi? evinde otursa rahat rahat olmazmi da bu delisi böyle geziyor" diye salladi. Hepimiz gülmekden kirildik. Ibrahim amca cömert, ayni zamanda da cok sakaci bir insandi.

Bunlara benzer Ibrahim amcanin daha bircok anisi var ama yaziyi daha fazla uzatmak istemiyorum.

Kendisini saygiyla ve rahmetle aniyorum.